

Razmatranje: Krštenje Gospodinovo

Neka razmišljanja koja mogu pomoći našoj molitvi na blagdan Gospodinova krštenja. Teme su: svjedočiti za Krista, poput Ivana; diskretni apostolat, jedan na jedan; sijati našim prijateljstvom.

- Svjedočiti za Krista, poput Ivana
- Diskretni apostolat, jedan na jedan
- Sijati našim prijateljstvom

SLJEDEĆEG dana, [Ivan] je vidio Isusa kako dolazi (Iv 1,29). Naš Gospodin ide u susret Ivanu kao jedan među mnogima, pomiješan s tisućama koji su došli odasvud. „Isus Krist, Sudac grešnika, dolazi da se krsti među slugama.“[1] Za to mnoštvo, tesar iz Nazareta bio je samo osoba u mnoštvu. Ali Ivanov pogled otkrio je Sina Božjega u tom hodočasniku i oklijevao je krstiti ga. *Ti mene treba da krstiš, a ti da k meni dolaziš?* (Mt 3,14). Isus je inzistirao, a Ivan je na kraju morao pristati.

Odmah nakon krštenja izađe Isus iz vode. I gle! Otvoriše se nebesa i ugleda Duha Božjega gdje silazi kao golub i spušta se na nj. I eto glasa s neba: »Ovo je Sin moj, Ljubljeni! U njemu mi sva milina!« (Mt 3,16-17). Sveti Ivan Pavao II. rekao je: „Ivanovo propovijedanje zaključilo je dugu pripravu koja je prošla kroz cijeli Stari savez i, moglo bi se reći, kroz svu ljudsku povijest ispričanu u

Svetom pismu. Ivan je osjetio veličinu tog odlučujućeg trenutka, koji je protumačio kao početak novog stvaranja, gdje je otkrio prisutnost Duha koji lebdi nad prvim stvaranjem (usp. Iv 1,32; Post 1,2). Znao je i priznao da je samo glasnik, preteča i služitelj Onoga koji će doći 'krstiti Duhom Svetim'.“[2]

Nekoliko dana kasnije, Ivan je primio jedinstvenu delegaciju. Sveti Josemaria je napisao: „Sjećate li se scena opisanih u Evandjelju o propovijedanju Ivana Krstitelja? Koliko je tračeva kružilo! Je li on Krist? Je li on Ilija? Je li on Prorok? Toliko se glasina širilo da su Židovi poslali svećenike i levite iz Jeruzalema da ga pitaju: 'Tko si ti?' (Iv 1,19).“[3] A Ivan odgovori: „Ja krstim vodom; ali među vama stoji koga vi ne poznajete, onaj koji dolazi za mnom, kojemu ja nisam dostojan odriješiti remenje na obući“ (Iv 1,26-27).

I nama se Isus objavio kada nam je svjetlom Duha Svetoga pokazao da je uz nas na životnom putu. Zatim nas je, poput Ivana, zamolio da svjedočimo o Njemu.

IVAN Krstitelj je cijeli svoj život proveo čekajući, pripremajući svoje srce i srca drugih za Otkupiteljev dolazak. Njegov je bio glas koji više u pustinji: Pripravite put Gospodinu, poravnite mu staze (Mt 3,3). Danas je Ivanova radost velika jer je Gospodin došao; sada može uskliknuti: *To je onaj o kojem rekoh: Za mnom dolazi čovjek koji je preda mnom jer bijaše prije mene!* (Iv 1,30). Naš zadatak se ne razlikuje mnogo od Ivanovog. „Te riječi iz Evanđelja mogle bi se ponoviti mnogo puta [...] kada evanđelist opisuje propovijedanje Ivana Krstitelja. Digli su buku. Je li on bio Krist, Ilija ili Prorok? Toliko se

glasina širilo da su Židovi poslali svećenike i levite iz Jeruzalema da ga pitaju: 'Tko si ti?' (Iv 1,19). A Ivan odgovori: 'Ja krstim vodom, ali među vama stoji koga vi ne poznajete' (Iv 1,26). Bez ikakvog pokazivanja, s nadnaravnom prirodnošću, Krist se uprisutnjuje u vašem životu i vašoj riječi kako bi privukao vjeri i ljubavi one koji malo ili ništa ne znaju o vjeri ili ljubavi.“[4]

Ivan svjedoči o Isusu; nekoliko dana ranije javno je izjavio da nije Mesija i da će Krist doći kasnije. Tada je, u bliskom krugu svojih učenika, Ivan otkrio gdje je Isus: Ovo je Jaganjac Božji koji oduzima grijeh svijeta! (usp. Iv 1,29). Bio je to apostolat od jedne osobe drugoj, pripremajući srca svojih slušatelja za božanski poziv. U drugoj prilici, izravnije, Krstitelj je pokazao Isusa Ivanu i Andriji: *Sutradan opet stajaše Ivan s dvojicom svojih učenika. Ugleda Isusa koji je onuda prolazio i reče: »Evo*

Jaganjca Božjega!« Te njegove riječi čula ona dva njegova učenika pa pođoše za Isusom (Iv 1,35-37).

Njegova učinkovitost je impresivna. Riječi Ivana Krstitelja pripremile su prva dva apostolska zvanja. Kasnije će Andrija i Ivan dovesti druge.

Lako nam je prisjetiti se nekih riječi svetog Josemarije o apostolatu kršćana usred svijeta: „Oni te ne poznaju, ali u svakom kutku zemlje, kolege i prijatelji otkrivaju Krista u tvojoj braći i u tebi; a zatim i oni donose Krista drugim srcima, drugim umovima. Ti si Krist koji prolazi ulicom; ali moraš kročiti tamo gdje je On kročio.“[5]

MNOGI LJUDI došli su na Jordan slušati i primiti Ivanovo krštenje. Prorok je imao riječi svjetla za sve i sve ih je pripremao da prime

Gospodina. Ali imao je i malu skupinu učenika koje je formirao u toplini izravnog razgovora. Iz te skupine izašli su prvi Gospodinovi sljedbenici.

Svatko od nas poznaje mnogo drugih ljudi i ponekad možemo širiti Kristovu poruku među vrlo širokom publikom na različite načine. Ali ono što je sveti Josemaria nazvao „apostolatom prijateljstva i povjerenja“ posebno je prikladno za širenje kršćanske poruke. Opisao ga je ovako: „Morate dovesti duše blizu Bogu prikladnom riječju koja budi apostolske horizonte, svojim diskretnim savjetom koji im pomaže da na problem gledaju na kršćanski način, prijateljskim razgovorom koji im pokazuje kako prakticirati ljubav. [...] Ali morate privući druge prije svega integritetom svojih života, potvrdom – poniznom i smjelom u isto vrijeme – života među sebi ravnima na običan, ali dosljedan

način, pokazujući svoju vjeru u svojim djelima. To će, uz Božju pomoć, biti razlog naše učinkovitosti.“[6]

Kršćanski apostolat je služenje, širenje dobrote, prijateljstva; iskrena briga za druge, potaknuta ljubavlju, koja nas vodi da prenosimo ono što ispunjava naše živote radošću. Laici su posebno pozvani na „slobodno i odgovorno djelovanje unutar vremenite sfere, u koju unose kvasac kršćanstva.“[7] Panorama pred nama je golema.

Ljude koji su nam najbliži možemo staviti pod majčinsku zaštitu naše Gospe. Također je molimo da nam isprosi milost potrebnu za sijanje božanske riječi kroz naše prijateljstvo. „Sijte, dakle“, rekao je sveti Josemaría. „Uvjeravam vas, u ime Gospodara žetve, da će biti žetve.“[8]

[1] Sv. Ivan Zlatousti, Homilije o
Evandjelju po Mateju, 12, 1.

[2] Sv. Ivan Pavao II., Opća
audijencija, 11. srpnja 1990.

[3] Sv. Josemaria, Pismo, 24. ožujka
1939.

[4] Sv. Josemaria, Pismo 15. kolovoza
1953., br. 11.

[5] Sv. Josemaria, Bilješke s
obiteljskog sastanka, 9. siječnja 1969.

[6] Sv. Josemaria, Pismo 24. ožujka
1930., br. 11.

[7] Sv. Josemaria, Razgovori, br. 59.

[8] Sv. Josemaria, Pismo, 24. ožujka
1939.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/meditation/razmatranje-krstenje-
gospodinovo/](https://opusdei.org/hr-hr/meditation/razmatranje-krstenje-gospodinovo/) (25.03.2026.)